

Biografie **Overduin, Daniël Christiaan** (1935 – 1990]

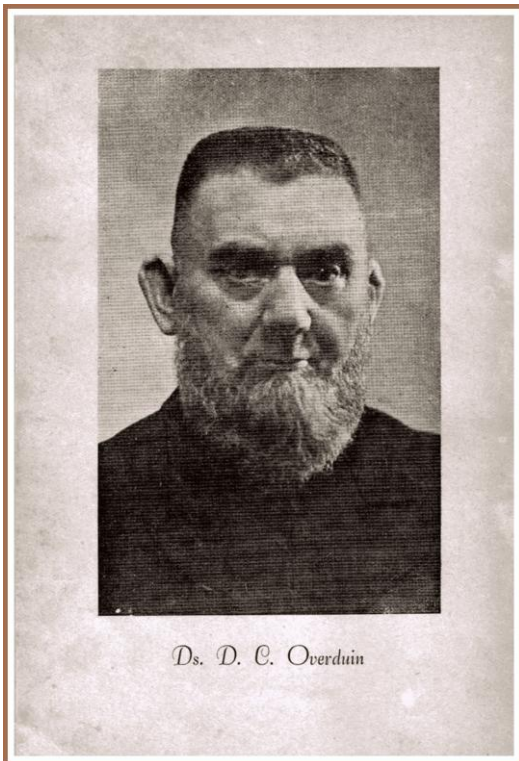

Ds. D.C. Overduin

Daniël Christiaan Overduin, geboren op 23 Februari 1935 te Sliedrecht, was een zoon van Gerrit Overduin [hulpprediker] en Clara Overduin - van der Vlies

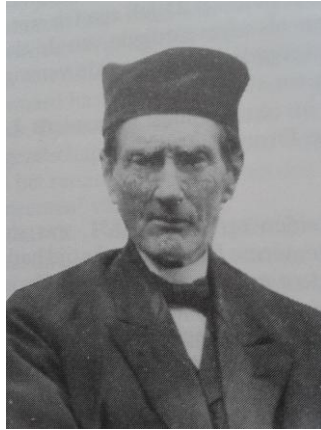
GERRIT OVERDUIN en CLARA VAN DER VLIES

Ds. D. Chr. Overduin

ds. D. Chr. Overduin sr. [1875-1946]

En een achterkleinzoon van de bekende kruisdominee van Lisse,

Ds. Jacobus Overduin (1851 – 1928).

Aanvankelijk was hij machinebankwerker van beroep. Na gehouden onderzoek naar roeping en bekering ontving hij preekconsent van de gereformeerde Gemeente in Hersteld Verband te Rotterdam en Sliedrecht.

Tevens kreeg hij op zaterdag les van zijn neef, *Ds. D. Chr. Overduin, predikant van de Gereformeerde Gemeente in Hersteld Verband te Sliedrecht, en prof. dr. J.C. Hooykaas, die in 1959 te Sliedrecht een vrije theologische academie hadden opgericht. Na meer dan drie jaar in tien plaatsen voorgegaan te zijn, kwam hij, na een teleurstellende ervaring in de kring van de gemeente rond ds. Visser in contact met Ds. Van Minnen.

Op verzoek van Ds. Van Minnen sloot Overduin zich bij diens gemeente aan. Hij werd in Januari 1963 met de Delftse ouderling A. Deijs toegelaten tot de studie voor predikant. De opleiding werd opgedragen aan de predikanten van Minnen en Salomons. De relatie bleek niet bestendig. De uitoefening van de kerkelijke tucht en de haardracht van meisjes en vrouwen (een gevoelig punt voor ds. Van Minnen) deed de wegen van Overduin en de Christelijk Gereformeerde Gemeente in Nederland spoedig uiteengaan.

Nadat Overduin op 7 December 1963 te Krimpen aan de IJssel in het huwelijk was getreden met Martina Pietertje van der Blom,

vond hij vervolgens een arbeidsveld in Hilversum.

Het betrof een groepje Hervormden, dat, onder leiding van de heren Voskuil, van Stokkum en Hilbrands, in december 1951 had besloten een evangelisatie op te richten. Van 1954 tot 1962 was de heer H.J.C.H. Zwijnenburg er vaste voorganger.

Nadat de evangelisatie in 1966 omgezet was in een zelfstandige of vrije hervormd Gereformeerde Gemeente, werd Overduin op 1 november 1966 door zijn oom ds. P. Overduin,

Ds. P. Overduin

predikant van de Gereformeerde Gemeente in Hersteld Verband te Rotterdam (thans Christelijke Gereformeerde Kerk van Rotterdam – Kralingen) , tot predikant bevestigd.

Behalve in deze gemeente ging hij ook voor bij een groep sympathisanten te Waddinxveen.

Ds. D. Chr. Overduin diende de gemeente van Hilversum tot zijn overlijden op 12 November 1990.

In november 1970 verscheen de 1e kerkbode, ons Heerenhuis, van ds. D. Chr. Overduin, predikant v.d. Herv. Geref. gemeente te Hilversum. Vervolgens verscheen er iedere maand een. Afgezien van de gemeente-leden, werd het blad door verschillende belangstellenden trouw gelezen. Het laatste nummer verscheen in oktober 1990, vlak voor Overduin stierf.

D. Chr. werkte als machinebankwerker bij Kraayeveld in Sliedrecht. Hij was van jongs af aan bijzonder bij het geloof en de kerk betrokken. Hij bestuurdde dagelijks de bijbel en bijbelstudies van anderen. Hij voelde zich reeds op jonge leeftijd tot het domineesambt geroepen. Toen hij 24 jaar was kreeg hij van de Gef. Kerken uit Sliedrecht en Rotterdam toestemming, op grond van artikel 8, om te gaan preken. Voorwaarde was dat hij zich verder zou bekwamen in de theologie, d.m.v. zelfstudie en het lopen van colleges.

Hij begon, gedreven als hij was, een avondstudie theologie. Samen met zijn neef Daan (Australië) en nog wat andere mensen, volgden zij colleges bij prof. Hooykaas.

Na een aantal jaren gepreikt te hebben voor verschillende gemeentes, kerken en evangelisaties door heel Nederland, kwam hij in 1962 bij de Hilversumse Evangelisatie terecht. Zijn preek sloeg dermate aan dat hij steeds opnieuw gevraagd werd bij hen te preken.

Zo'n 4 jaar later wilden de lidmaten overgaan tot een schriftuurlijke gemeente. Op 27-9-1966 bevestigde ds. Fr. Luytjes de ambt dragers (voormalig bestuur). De naam Hervormd Gereformeerde Evangelisatie werd veranderd in Hervormd Geref. Gemeente, een totaal onafhankelijke gemeente. Dit tot ergernis van o.a. ds. E.E. de Looze, hervormd predikant te Hilversum (zie kranteknipseel)

Ruim een maand later werd D. Chr. Overduin bevestigd als predikant van de hervormde Geref. Gem., door zijn oom Ds. P. Overduin uit Rotterdam. Voor D. Chr. Overduin begon een bijna 25 jaar durende ambtsperiode waarin hij zijn gemeente opbouwde. Problemen ging hij nooit uit de weg; hij onderwees, hielp en steunde zijn gemeenteleden, maar ook anderen. Hij was een geliefd en beminnelijk man en er ging veel kracht van hem uit. Tot groot verdriet van zijn familie en gemeente stierf hij op jonge leeftijd; 55 jaar.

Ds. J.G. van Minnen [1900-1971]

Ds. J.G. van Minnen Geboren te Vlaardingen 8-5-1900, overl. Delft 6-1-1971,
Huizen 20-10-1937/bevestigd. C Smits, Delft 1945,
Huizen 1948/bevestigd. M Baan, naar Chr. Ger. Gem. 27-7-1952

--

Ds. J. G. van Minnen

Anders lag het met de in 1952 ontstane tweede kerkformatie, namelijk de **Christelijke Gereformeerde Gemeenten in Nederland** (CGGIN). Het ontstaan van dit kerkverband lag samen met de persoon van Jacob Gerardus van Minnen, een predikant die gekenschetst wordt als "wars van koud intellectualisme en zwoel-zwaar mysticisme".

Hiermee wordt bedoeld dat de predikant een gevaar zag aan twee kanten: enerzijds een strakke objectieve benadering van de christelijke leer zonder zielsbeleving. Twee kernzaken binnen het christelijk geloof, namelijk zonde en genade worden dan abstracte begrippen. Hiervoor had Prof. Herman Bavink verder binnen de Gereformeerde Kerken gewaarschuwd. Deze besloot toen de werken van de Schotse predikers Ebenezer en Ralph Erskine uit te geven.

Anderzijds had ds. J.G. van Minnen moeite met bepaalde begrippen zoals 'zien is nog geen hebben' en 'achter de zaak staan'. Hij vond dat dergelijke begrippen goed moesten worden uitgelegd en besteedde er aandacht aan in een serie artikelen onder de naam: *Is dat alles waar wat u zegt? K.* Boersma schreef op 14 juli 1989 in De Wekker, het kerkelijk orgaan van de Christelijke Gereformeerde kerken een artikel dat luidde: *Geloofd de karikaturen niet!* n.a.v. het boek *De Jacobs ladder* door Maarten 't Hart. "De schrijver voert ergens in het boek ds. Van Minnen aan en nog wel in Delft. Maar hij geeft er wel een karikatuur aan. De ouderen onder ons hebben nog wel herinnering aan ds. J. G. van Minnen, ik persoonlijk ook wel. Ongelukkigerwijze heeft hij in 1952 onze kerken verlaten. Hij is ook wel in Delft teruggekeerd. Maar oud-gereformeerd is hij nooit geworden! Hij zou daar ook niet in gepast hebben! Het verhaal over de vreemde klederdracht klopt ook niet. Het verhaal van de urenlange dienst is een karikatuur, maar ook de inhoud van de preek. Om u een indruk te geven van hoe ds. Van Minnen dan wèl preekte, geef ik een eigen jeugdherinnering. Ik hoor hem nog uit de Schrift spreken. Er bestaan overbekende uitdrukkingen, die mensen, jonge mensen, kunnen doen schrikken en ze afhouden van het toegaan tot de troon van Gods genade. Van Minnen was en bleef ruim in de prediking van Gods beloften. In zijn hart bleef hij Christelijk Gereformeerd".

Hij had evenwel moeite met de vernieuwingsbeweging binnen de CGK begin jaren 50 en wilde de oude lijn voortzetten. Hiervoor zag hij geen ruimte meer binnen de CGK zelf, omdat hij een 'modaliteitenkerk' (d.i. een kerk met allerlei richtingen) principieel verwierp. De predikant vroeg zich af "waarom men dan niet linea recta naar de Vaderlandse Volkskerk gaat, waarvan de geestelijke vader Philippus Jacobus Hoedemaker is".

Beide groepen (zowel ds. Visser als ds. Van Minnen) zijn als 'bevindelijk gereformeerd' te kenschetsen.

In het voorjaar van 2014 hebben de leden van de enig overgebleven Christelijke Gereformeerde Gemeente in Nederland van Delft (ds. Van Minnen) zich aangesloten bij de Gereformeerde Gemeenten. Het kerkgebouw blijft voorlopig behouden. Er is een bestuur gevormd dat zorg draagt voor het houden van doordeeweekse diensten.

Boeken van J.G. van Minnen

- [Onder het Licht van Gods Lamp, Schriftoverdenkingen, Haarlem 1952](#)
- [Licht en Schaduw, religieuze gedichten \(voorwoord ds. F. Bakker\), Oostburg 1964](#)
- [Zo ik niet had geloofd, bundel meditaties door ds. J.G. van Minnen \(1900-1971\), Delft 2012](#)

Zie verdere informatie op >> http://nl.wikipedia.org/wiki/Christelijke_Gereformeerde_Gemeenten#Ds._Visser
Digibron >> <http://www.digibron.nl/search/detail/012f9ca3e46c17df35fde326/jaar-christelijke-gereformeerde-kerken/2>

Prof. dr. J.C. Hooykaas is geboren te Rotterdam **25-8-1913 + 19-12-1974**

Zijn vader was van beroep hofmeester en later koopman. Na de studie aan het Erasmiaans Gymnasium te Rotterdam ging Hooykaas studeren aan de Theologische Faculteit van de Universiteit te Leiden bij de professoren A. Eekhof, J.R. Slotemaker de Bruine en H. Visscher. In 1936 legde hij met goed gevolg het doctoraal examen af.

Hij was vervolgens hervormd predikant te Dussen (1936-1939), Benschop (1939-1942) en Arnemuiden (1942-1949). In 1949 werd hij door de Nederlandse Hervormde Kerk met emeritaat gezonden wegens het houden van predikbeurten voor de Vrije Hervormde Gemeente te IJsselmuiden. Deze Gemeente, die buiten de Nederlandse Hervormde Kerk stond, was ontstaan uit verzet tegen de ontzetting uit zijn ambt van Ds. Keller, gewezen predikant der Hervormde Gemeente te IJsselmuiden. Hooykaas weigerde de hervormde pastorie van Arnemuiden te ontruimen, maar hij kon de verwijdering niet tegenhouden en vestigde zich in 1952 te 's-Gravenhage. Daar Hooykaas onder de oude kerkorde van de Nederlandse Hervormde Kerk met emeritaat gezonden was, kon de orthodoxe predikant onder de nieuwe kerkorde van 1951 niet uit zijn ambt en emeritaatsrechten gezet worden. Intussen promoveerde Drs. Hooykaas in mei 1951 op een proefschrift over Calvijn aan de Theologische Faculteit te Montpellier (Frankrijk). Zijn promotor was Prof. Dr. Jean Cadier.

Later kreeg dr. Hooykaas aanbiedingen voor leerstoelen uit Montpellier en Portugal, waarop hij niet inging. Dr. Hooykaas stichtte in 1959 de Academia Theologiae Reformatae te Sliedrecht met als doel het bestuderen van de gereformeerde theologie; hij was de eerste docent aan deze faculteit. In 1966 was Prof. Dr. Hooykaas mede-oprichter en rector van de Vrije Theologische Faculteit Johannes Chrysostomus te Rotterdam, waar hij eveneens een leerstoel in de godgeleerdheid bekleedde. Deze beide faculteiten waren echter wegens gebrek aan belangstelling een kort leven beschoren. Enige jaren (1966-1970) was Hooykaas lid van de Haagse Gemeenteraad (geïnstalleerd 24-10-1966) voor de Boerenpartij, waar de excentrieke theoloog opviel door zijn redenaarstalent. Hij sprak zich uit tegen o.a. onderwijsvernieuwing en sexuele voorlichting. Hij doceerde enige tijd Hebreeuws aan het Stedelijk Gymnasium te Tiel (vanaf 1964) en was tot zijn overlijden leraar aan de Rijks- scholengemeenschap te Leeuwarden (1973-1974). Te 's-Gravenhage woonde Hooykaas aan het Belgische Plein 4 (vanaf 1952), vervolgens op de Palestrinaweg 26 (tot 1964) en tenslotte op de Dedemsvaartweg 310. Prof. Dr. J.C. Hooykaas (ongetrouwd) overleed te Haarlem op 19 december 1974.

Uitspraak 30 september 1963 "Geloof in een ooievaar"

Boeken Hooykaas

Calvijns leer van het huwelijk = (Doctrina Calvini de matrimonio)

De nieuwe ontwerpregeling voor het bijeenkomen der Nederlandse Hervormde kerk in Generale Synode

De vruchten der Duitse revolutie in kerk en staat : bezwaren tegen den geest der eeuw

Gepubliceerd op: 25 augustus 1973 Reformatorisch Dagblad

Prof. dr. J. C. Hooykaas vandaag 60 jaar

Vandaag wordt prof. dr. J. C. Hooykaas die bekendheid verwierf door de oprichting van een Academia Theologiae Reformatae in Sliedrecht, 60 jaar. Prof. Hooykaas woont thans in Den Haag waar hij enige tijd gemeenteraadslid is geweest.

In Rotterdam geboren, voelde hij zich reeds op 11-jarige leeftijd geroepen tot het predikambt en bezocht het Erasmiaans Gymnasium te Rotterdam. Hierna studeerde hij te Leiden waarin hij in 1936 doctoraal examen aflegde. Hij was Herv. predikant te Dussen (N.Br.) Benschop (U) en te Arnemuiden (ZD). In 1951 promoveerde hij aan de Universiteit van Montpellier (Fr.) op het proefschrift „Calvin et sa morale" waarbij prof. dr. Jean Cadier promotor was.

Op zaterdag 6 juni 1959 sprak hij de inaugurele rede uit voor zijn Theologische Hogeschool over het onderwerp „Calvijns leer van het huwelijk". Op die dag was het 400 jaar geleden dat Calvin zijn Academie oprichtte.

* De eerste student te Sliedrecht was ds. D. Ch. Overduin, predikant van de Geref. Gemeente (in hersteld verband) te Sliedrecht, die daar vanaf 1957 stond.

Voor zover ons bekend, heeft deze Theologische Hogeschool doorgaans een gering aantal studenten geteld. Een van de laatste studenten van prof. Hooykaas was ds. P. Fader, predikant van de Kristen Zuidmolukse Kerk te Oost-Souburg, een afscheiding van de grotere Moluks-Evangelische Kerk. In 1959 is prof. Hooykaas uit zijn ambt van Hervormd predikant ontzet. Thans leidt hij een teruggetrokken leven in Den Haag.

DS. G. SALOMONS

Hoewel hij niet tot onze gemeente behoorde, bracht ik al in de eerste week na mijn bevestiging en intrede te Zaamslag een kennismakingsbezoek bij de bejaarde ds. G. Salomons, die met zijn vrouw te Terneuzen woonde. Ik had namelijk vernomen en de eerste zondag ook zelf geconstateerd, dat zij 's morgens bij ons in de kerk waren. Zij waren meegereden met mevrouw Bakker-Dieleman, de weduwe van ds. F. Bakker en lid van de gemeente Zaamslag.

Ds. Salomons, die van 1915-1939 de Christelijke Gereformeerde Kerken van resp. Huizen, Amersfoort, 's-Gravenzande en Amsterdam gediend heeft, was daar uit het ambt ontzet. Later ging hij nog wel voor in verschillende op zichzelf staande gemeenten of groepen. In de tijd, dat ik in Terneuzen met hem kennis maakte, ging hij van tijd tot tijd nog voor in de Christelijke Gereformeerde Gemeente te Delft (fam. Langstraat).

Bij dat eerste bezoek heb ik hem gevraagd of hij kritisch naar mijn preken wilde luisteren en om in gesprekken met hem aanwijzingen voor verbetering te ontvangen. Hij was daartoe gaarne bereid en ik heb in enkele jaren tijd nog veel van hem mogen leren. Ik kreeg nog heel wat oude preekschetsen van hem, waarvan ik vooral gebruik maakte om thema en verdeling voor mijn preken aan te brengen. Ook voor wat betreft de pastorale leiding in de prediking kreeg ik waardevolle aanwijzingen van hem.

In februari 1975 bezocht ik ds. Salomons meerdere malen in het verpleeghuis 'Ter Schorre', waar hij toen was opgenomen en ook is overleden. Op zaterdag 1 maart vond zijn begrafenis plaats in Terneuzen. De kerkenraad van de Christelijke Gereformeerde Gemeente te Delft had mij gevraagd de daaraan voorafgaande rouwdienst te willen leiden.

Gepubliceerd op: 26 februari 1975

Ds. Salomons overleden

Op 84-jarige leeftijd is maandag overleden **ds. G. Salomons**, emeritus predikant van de Christelijke Gereformeerde Gemeenten. **Ds. Salomons** werd in 1890 geboren. Na zijn opleiding aan de Theologische School in Apeldoorn, werd hij in 1915 predikant bij de Christelijke Gereformeerde Kerk. Van 1915 tot 1923 diende hij de gemeente van Bussum. Daarna ging hij naar Amersfoort, waar hij stond tot 1929 toen hij een beroep aannam naar 's-Gravenzande. In 1932 ging hij naar Amsterdam-west, waar hij in 1939 vanwege zijn levenswandel zijn ambt neerlegde.

In 1952 werd hij predikant bij een van de christelijk-gereformeerden afgescheiden groep in Bussum. In 1954 ging hij naar Hoofddorp, waar hij stond tot aan zijn emeritaat in 1961. Hij maakte daar deel uit van het verband van de Christelijke Gereformeerde Gemeenten, waartoe ook **ds. J. G.** van Minnen behoorde.

Na zijn emeritaat vestigde hij zich in Terneuzen. De begrafenis zal zaterdag plaats vinden.

Gepubliceerd op: 3 maart 1975

[Begrafenis ds. G. Salomons](#)

TERNEUZEN — Zaterdagmiddag vond de begrafenis plaats van **ds. G. Salomons**, predikant van de Chr. Geref. gemeente te Delft, op de algemene begraafplaats te Terneuzen. Vooraf werd in de opstandingskerk een rouwdienst gehouden die geleid werd door **ds. D. J. van Vuuren**, Chr. Geref. predikant te Zaamslag. Hij sprak tot zijn toehoorders over Romeinen 8 vers 31 tot 39 en gewaagde van de prediking van **ds. Salomons** die velen tot zegen geweest was.

Vervolgens sprak een ouderling uit Delft. **Ds. Salomons** kon zijn naam zondaar nooit te boven komen, hij is ook niet als een herder en leraar gezaligd maar als een zondaar. Hij heeft zijn mantel met Elia moeten verliezen.